

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 20. marts 2014 i sag nr. BS

H

mod

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen, der er anlagt 21. august 2012, vedrører erstatning fra en eventuel arbejdsskade.

Sagsøger har nedlagt påstand om, at sagsøgte til sagsøger skal betale 425.862,41 kr. med tillæg af procesrente af 218.418,88 kr. fra sagens anlæg og af 207.443,53 kr. fra 2. juli 2013, alt til betaling sker.

Sagsøgte har principalt nedlagt påstand om frifindelse, og subsidiært påstand om at den påståede erstatning fastsættes til et mindre beløb end påstået af sagsøger.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2, idet dog de afgivne forklaringer og Retslægerådets udtalelser er gengivet nedenfor.

Der er i øvrigt mellem parterne enighed om opgørelsen af sagsøgers krav.

Retslægerådet har den 22. marts 2013 afgivet følgende erklæring:

"Spørgsmål A:

Er der holdepunkter for at fastslå, at de billeddiagnostiske konstaterede forandringer hos H , på niveau C5/C6 og C6/C7 er specifikke for traumatisk udløste forandringer.

Det ønskes i tilslutning til besvarelsen oplyst, om der er holdepunkter for at fastslå, at forandringerne er forårsaget af en enkeltstående hændelse den 18. januar 2011 kl. 10.00, således som det senere angives i anmeldelse af arbejdsulykke af 4. juli 2011 (bilag 10).

De ved billeddiagnostik konstaterede forandringer i halshvirvelsøjlen afspejler en degenerativ tilstand og ikke følger efter tilskadekomst.

Spørgsmål B:

Ses gener som sagsøgers hos personer, der har forandringer som de, der billeddiagnostisk er konstateret på de i spørgsmål A nævnte niveauer.

Degenerative forandringer i halshvirvelsøjlen kan være ledsaget af smerter og bevægeindskrænkning i halshvirvelsøjlen; tilstanden kan også være asymptomatisk.

Spørgsmål C:

Er der holdepunkter for at fastslå, at H ☐ venstresidige skuldergener er forårsaget af en hændelse den 18. januar 2011 kl. 10.00, jf. beskrivelsen i anmeldelse af 4. juli 2011 (bilag 10).

Der er ikke i de lægelige akter beskrevet noget fald 18.01.11. Det fremgår af egen læges journal 21.01.11, at sagsøger har fået ondt i venstre skulder og nakken af sit arbejde. Der findes ingen sikre holdepunkter for, at sagsøgers skulderlidelse er betinget af nogen hændelse 18.01.11.

Spørgsmål D:

Ses nakke-/skuldergener svarende til H ☐ hos personer, der ikke har været udsat for traumer.

Ja.

Spørgsmål E:

Er der holdepunkter for at fastslå, at sagsøgers kognitive og psykiske gener er forårsaget af påvirkninger, han måtte have været udsat for i forbindelse med uheldet den 18. januar 2011 kl. 10.00 som beskrevet i anmeldelse af 4. juli 2011 (bilag 10)

Nej. Der henvises endvidere til besvarelsen af spørgsmål C.

Spørgsmål F:

Er der holdepunkter for at fastslå, at H ☐ tendens til at savle og snøble er forårsaget af påvirkninger, han måtte have været udsat for i forbindelse med uheldet den 18. januar 2011 kl. 10.00 som beskrevet i anmeldelse af 4. juli 2011 (bilag 10).

Nej.

Spørgsmål G:

Giver ovennævnte spørgsmåls forelæggelse for rådet i øvrigt rådet anledning til bemærkninger.

Nej.

Spørgsmål 1:

Såfremt det lægges til grund, at sagsøger var udsat for en ulykke den 18. januar 2011 som beskrevet i stævningen bedes Retslægerådet oplyse, hvilke skader sagsøger pådrog sig ved denne ulykke.

Der er næsten ingen grænser for, hvilke skader man kan pådrage sig ved fald på hårdt underlag i glat føre. Derfor kan Retslægerådet ikke alene ud fra en omtale af begivenheden drage nogen konklusion vedrørende dens konsekvenser.

Spørgsmål 2:

Såfremt det lægges til grund, at sagsøger var udsat for en ulykke den 18. januar 2011 som beskrevet i stævningen, bedes Retslægerådet vurdere, om sagsøgers nuværende nakkegener og/eller diskusprolaps i nakken er forårsaget af ulykken den 18. januar 2011.

Det er ikke Retslægerådets opfattelse, at det forelagte materiale fra billeddannende undersøgelser dokumenterer diskusprolaps fra hverken én eller flere båndskiver i halshvirvelsøjlen. Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 1.

Spørgsmål 3:

Er det sandsynligt, at sagsøgers kognitive og psykiske gener, som beskrevet i bilag 7, side 30, er forårsaget af påvirkninger, som han måtte have været udsat for i forbindelse med uheldet den 18. januar 2011.

Nej.

Spørgsmål 4:

Er det sandsynligt, at sagsøgers tendens til at savle og snøve, som beskrevet i bilag 7, side 30 og 31, er forårsaget af påvirkninger, som han måtte have været udsat for i forbindelse med uheldet den 18. januar 2011.

Nej."

Retslægerådet har den 24. juli 2013 afgivet følgende erklæring:

"Spørgsmål 1:

Kan H venstresidige skuldergener være forårsaget af hændelsen den 18. januar 2011, hvis det lægges til grund, at ulykken er sket som beskrevet i stævningen?

Sagsøgers venstresidige skuldergener kan være betinget af aldersmæssige forhold, men kan også være betinget af hændelsen 18.01.11 eller anden tilskadekomst på et tidligere tidspunkt, uden at Retslægerådet kan angive sandsynligheden for de enkelte årsager. Der henvises i øvrigt til svarene på

spørgsmålene C og 1."

Forklaringer

H har forklaret, at han senest blev ansat 1. april 2000 hos sagsøgte. Han er uddannet smed og efterfølgende som betonmager, herunder med krancertifikat. Han arbejdede hos sagsøgte som produktionsmedarbejder med bl.a. at transportere betonelementer på pladsen. Elementerne havde en vægt på 5-10 tons og hang i en kran, der kørte på en skinne. Elementerne skulle køres fra produktion til lageret, herunder foregik en del af transporten udendørs til lageropstilling. Han mødte med sin kollega hver morgen mellem kl. 4 og 5. Hvis det havde sneet eller i øvrigt var glat, ryddede de først sporet ud til lageret, så de derefter kunne køre betonelementerne ud. Den 18. januar 2011 husker han, at han ca. kl. 10 faldt under transporten af et betonelement. Hans makker Leif, der gik lige ved siden af, så faldet. Leif hjalp ham op, og han gik ind og sundede sig i hallen. Han fortsatte med arbejdet og søgte ikke læge. Da han den 21. januar 2011 var til læge nævnte han muligvis ikke faldet. Han fik i den kommende tid smerter i skulder og nakke, og han tog smertestillende piller mod det, da han ikke ville miste sit job. Han blev sygemeldt 20. maj 2011. Han genoptog arbejdet efterfølgende i ca. 3 uger. Han blev opereret flere gange og raskmeldt i juni 2013, hvor han fik arbejde hos en fagforening. Han ved ikke, om nogen har set ham tage piller, og hvorfor der gik så lang tid inden faldet blev anmeldt til Arbejdstilsynet. Han kender reglerne herom, da han i flere år var SI-repræsentant hos sagsøgte. Han regnede nok med, at smerterne ville gå over. Han talte efterfølgende om faldet med produktionsleder Leif, der anmeldte det. Han havde som SI-repræsentant sammen med Leif lavet APV hos sagsøgte, og han havde også fremført ønske om indkøb af pigsko for at undgå glideskader på pladsen. De var dog ikke blevet indkøbt. Han mener sagsøgte havde ansat en pensionist, som stod for snerydningen ved indgangen til virksomheden og dens administration, mens han og Leif stod for at rydde, hvor de selv kørte. Var der faldet megen sne brugte de en rendegraver, ellers fjernede de sne med en skovl. Derudover strøede de salt. Hvis der ikke var salt, anvendte de sand. Han mener ikke der er givet instruktion i snerydning på pladsen.

Leif har forklaret, at han har været ansat hos sagsøgte siden 1997. Han arbejdede sammen med H og overtog efter ham som SI-repræsentant i december 2010. Han så ikke H falde, men han husker, at have hjulpet H op fra jorden. De mødte begge mellem kl. 4 og 5 om morgenen. Han husker ikke, hvilken dag det var H faldt. De havde ryddet sporet for sne og strøet enten salt eller sand, inden de påbegyndte kørsel med betonelementerne. Han mener H faldt uden for det ryddede spor. H klagede over smerter efter faldet, men H fortsatte med arbejdet. Det var Leif, der stod for anmeldelse til Arbejdstilsynet, og han har ikke selv hørt om anmeldelse af en arbejdsskade. Pigsko er

indkøbt, men de anvendes sjældent.

Bent har forklaret, at han har været ansat hos sagsøgte i 32 år og de senere år fungeret som formand på pladsen. Der er ca. 90 medarbejdere hos sagsøgte, heraf 52-55 i produktionen. Med finish af betonelementer arbejder 4-5, og 2-3 arbejder med transport af de færdige elementer, heriblandt Leif og H . Kranførerne møder mellem kl. 4 og 5 om morgnen. Først gør de klar til, at kranerne kan køre, herunder ryddes sporet for sne, og sikres der ikke er glat. De skulle kun rydde deres spor for transport med kranen. På virksomhedens øvrige arealer var der ansat en havemand/pensionist til at rydde sne og undgå glat føre. Der plejer at stå en pose med salt i hallen og ellers i materialeteltet. Der har været tidspunkter, hvor de er løbet tør for salt, og så bruges sand, som der altid er rigeligt af. Han ved ikke, hvornår H faldt, og han har ikke haft med anmeldelse til Arbejdstilsynet at gøre. Han husker, at H blev sygemeldt i maj 2011, men ikke noget forud herfor. H var SI-repræsentant frem til december 2010, og H kendte derfor godt reglerne for skadesanmeldelser, og sygemelding var der intet til hinder for.

Ernst har forklaret, at han har været ansat hos sagsøgte siden 1993 og var H umiddelbare leder i 2011. Leif og H havde snerydning og glatførebekæmpelsesopgaven, hvor kranerne kørte. Der var tale om sidemandsoplæring med snerydning og saltning. Det havde ikke givet anledning til problemer. Han har ikke hørt om H fald, og har ikke haft med anmeldelsen heraf at gøre. Der var altid sand til rådighed for at undgå glatføre ved transport med de tunge betonelementer. Der bliver ryddet efter behov. Der er også indkøbt pigsko/overtræk, men de bliver ikke brugt meget.

Parternes synspunkter

Der er efter forklaringerne mellem parterne enighed om, at sagsøger er faldet hos sagsøgte.

Sagsøger har overvejende procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument af 12. februar 2014, hvori følgende er anført til støtte for den nedlagte påstand:

”...

at det pågældende arbejde ikke var planlagt, tilrettelagt eller udført sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt, jf. normen i arbejdsmiljølovens § 38, at arbejdsstedet ikke var indrettet sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt, jf. normen i arbejdsmiljølovens § 42, herunder særligt idet der ikke var glatførebekæmpet, således at det glatte underlag frembød risiko for skade, og at der ikke blev ført et effektivt tilsyn med arbejdets udførelse, ligesom der ikke blev givet instruktion om de faremomenter, der var forbundet med arbejdets udførelse jf. normerne i arbejdsmiljølovens §§ 16 og 17, stk. 2.

Det bestrides, at sagsøger er blevet instrueret i at medvirke til bekæmpelse af glatføre, når og hvis dette opstod.

Det fastholdes, sagsøger mange gange har bedt om pigsko for bedre at kunne stå fast. Dette er imidlertid blevet afslået.

For så vidt angår spørgsmålet om årsagssammenhæng gøres det gældende, at det var de gener, som sagsøger pådrog sig ved ulykken den 18. januar 2011, der var årsag til hans sygdomsperiode i perioden fra den 20. maj 2011 til raskmelding den 10. juni 2013.

I den forbindelse gøres det gældende, at Retslægerådet ikke kan udelukke, at sagsøgers venstresidige skuldergener er forårsaget af ulykken den 18. januar 2011. Det gøres desuden gældende, at ulykken er anerkendt som en arbejdsulykke, og at Arbejdsskadestyrelsen har fastsat sagsøgers varige mén som følge af generne i venstre skulder til 15%.
..."

Sagsøgte har overvejende procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument af 7. februar 2014, hvori følgende er anført til støtte for de nedlagte påstande:

"...

Det bestrides, at en eventuel hændelse den 18. januar 2011 kan henføres til fejl eller forsømmelser begået af sagsøgte, eller nogen for hvis handlinger sagsøgte hæfter. Skaden er anmeldt den 4. juli 2011, jf. anmeldelse af arbejdsulykke af samme dato (bilag 10). Skadesanmeldelsen beroede alene på sagsøgers forklaring, og det er ikke efter almindelige bevisregler godtgjort, at der den 18. januar 2011 skulle være indtruffet en hændelse som påstået, idet det må komme ham bevismæssigt til skade, at han først flere måneder senere omtaler, at en sådan hændelse skulle være indtruffet.

Der er på kranbanen en fast rutine, hvorefter der glatførebekæmpes med "Viaform" og salt, når der er behov herfor.

Det er ikke godtgjort, at der den 18. januar 2011 skulle have været et uopfyldt behov for gennemførelse af glatføreforanstaltninger.

Sagsøger var som andre ansatte bekendt med rutiner om glatførebekæmpelse og i øvrigt instrueret om at medvirke til bekæmpelse af glat føre, når og hvis dette opstod, idet bemærkes, at dette var en del af sagsøgers arbejdsopgaver.

Det bestrides, at sagsøger skulle have anmodet om udlevering af "pig-sko".

Det bestrides, at der er årsagssammenhæng mellem en eventuel hændelse den 18. januar 2011 og sagsøgers sygdomsperiode den 20. maj 2011 eller mere end 5

måneder senere. Retslægerådets besvarelser støtter ikke sagsøgers antagelse om en årsagssammenhæng mellem en hændelse som anført og hans ryg- og skuldergener.

Det fremgår af Retslægerådets besvarelse, at de konstaterede degenerative forandringer ikke er traumatisk udløst, og at disse kan forklare sagsøgers symptomer, og det forhold, at sagsøgers venstresidige skuldergener "kan" være betinget af en hændelse eller tidligere tilskadekomst, er efter almindelige bevisretlige principper ikke tilstrækkeligt til at godtgøre årsagssammenhæng.

Sagsøgte har ikke bemærkninger til erstatningsopgørelsen.

...

Rettens begrundelse og afgørelse

På baggrund af sagsøgers og Leif s forklaring samt parternes erklæring herom lægges det til grund, at sagsøger er faldet hos sagsøgte. Sagsøger har herefter bevisbyrden for, at sagsøgte bærer ansvaret for dette fald, og at sagsøgers skader hidrører fra faldet.

Efter forklaringerne lægger retten til grund, at det var sædvanligt, at sagsøger og hans kolleger ryddede for sne og sikrede sig, at der ikke var glat, inden de påbegyndte transport af betonelementer med kran. Retten lægger til grund, at sagsøgte havde stillet de fornødne redskaber og midler til rådighed for sagsøger og hans kolleger til at sikre sig med glatføre uden for hallen.

Retten finder, at rydning af sne og sikring mod glatføre ved at strø salt og sand ikke forudsætter særlig instruktion eller vejledning, og retten finder på den baggrund ikke, at sagsøger har sandsynliggjort, at der påhviler sagsøgte et ansvar for sagsøgers fald, uanset hvornår dette måtte være sket.

Efter indholdet af Retslægerådets svar på spørgsmål 3, 4, A, og C-F kan det ikke med nogen særlig sandsynlighed lægges til grund, at sagsøgers skader hidrører fra et fald hos sagsøgte 18. januar 2011. Også af denne grund vil sagsøgte være at frifinde for sagsøgers påstand.

Sagsøger skal herefter i medfør af retsplejelovens § 312, stk. 1, betale sagsomkostninger til sagsøgte, og disse fastsættes efter sagens værdi, forløb og omfang til 40.000 kr.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, _____ frifindes.

I sagsomkostninger skal _____
betale 40.000 kr. Beløbet forrentes i medfør af rentelovens § 8 a.

Christian Lundblad
Præsident

rih

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Aalborg, den 20. marts 2014.

Janni M. Kristensen, kt.fm. tlf. 96307161